

NU OOK YIELD GAP-ANALYSES VOOR VEEHOUDERIJ

Franse veehouders die Charolais vleeskoeien houden, halen maar 53 procent van de potentiële productie. Dat constateert Aart van der Linden, die als eerste een *yield gap*-analyse maakte van een veehouderijsector. Zijn methode maakt inzichtelijk hoe de productie in de veehouderij op een duurzame manier verhoogd kan worden.

De ruimte om de productie van gewassen te verhogen, de *yield gap*, is het verschil tussen de actuele en de theoretisch haalbare productie, als alle productieomstandigheden optimaal zijn. Al sinds de jaren zestig hebben Wageningse onderzoekers vaak *yield gaps* van gewassen

geanalyseerd, maar nog nooit van een veehouderijsysteem.

Van der Linden, die onlangs promoveerde bij de Wageningse hoogleraren Imke de Boer en Martin van Ittersum, ontwikkelde als eerste een algemene methode om de productieruimte in de veehouderij te analyseren. Daarna koppelde hij de *yield gap* van Charolais koeien aan de analyse van de voedergewassen voor deze vleeskoeien. Zo ontstond een *yield gap* van de vleesproductie per hectare. Deze *yield gap* is opvallend groot. Dit komt omdat er zowel beperkende factoren zijn bij de teelt van veevoer als bij de productie van rundvlees. De Franse Charolais-boeren produceren het veevoer grotendeels op het eigen bedrijf. De gemiddelde

veehouder produceert slechts 53 procent van wat theoretisch mogelijk is met het huidige voer en de huidige hoeveelheid regenwater voor gewassen. De *yield gap* bedraagt dus 47 procent.

De Franse veehouders kunnen de *yield gap* verkleinen door bijvoorbeeld meer koeien per hectare grasland houden, zodat de vleesproductie per hectare toeneemt. De analyse dient om de meest haalbare opties voor de verbetering van de productie aan te wijzen, en niet om de maximale productie te behalen, benadrukt Van der Linden. ‘Daarom kijken we ook naar duurzaamheidsindicatoren. Respect voor mens, dier en milieu moeten gewaarborgd worden bij het verkleinen van *yield gaps*.’ **BS**